

Emne nr. 3.

Olav Røgde,

Hord.
Odda.

1. Det vanlege er her bryne og bryne

2. Det fyrste eg høgsar brukt me jemt bryne av mukerstein som er å finne på ein gard i Ullensvang den gang Pyre delingi, na Hordavik
Åndal (Årestålbygne) som kunne vera gode; Og an og til følgje sine bryne med oss fra Dale i Telemark (Eidsborgbygne) den gang me hadde teistet; men i min tråderid har me helst brukt kunstbryne. Det er helst handelsmannen som står opp for bryne.

3. Ja, alle kvaer verdt førek slipa på elefantin og etterpå støbble over bryne.

4. Her er ingen no, som høgsar det; men eg har sagt høyst godt, at folk måtte i sinne for å bryne lje på vanleg ambolt. Dei har seldest i gammal regla her: Dei var ti man frå Högaing når dei bynte det var slitt med den skikkene då slipersteinen kom i bruk før itting 100 år sidan blir eg.

5. Det kende at vanlege bnedkarar hadde eit slitt stokk flakk bryne, men seg der dei var i arbeid, som dei strakk høulhener på; ër han ikkje. Slipersteinen stod som regel i tunet på garen, men der dei hadde ein heile til driftsraft, var det tilslaya sliperstein der, som fleire hadde i høp.

6. Det stil seg kva no det er i hjæn og kva klar det er som brekkar hjæn. Endel gat lja og pleikt kar, han han greida seg med ein til kva lja heile dagen.

7. Har ikkje høyst inn mottron her som brekkar anna enn vanleg bryne

8. Ljåen verk som regel løysh av oruet når ein skal slippa. Det kan einast vera når det er skufforvar, at ein i einaste høve tek ljåen rettja frå; men gauk held ein egg mot seg.
9. Her held ein gjauk over millom leini når det er stikkodar; langoren tek ein kelsl med marketi til høgre og held ljåen med vinstre under tryding.
10. Høkk er manneskorn er brukt lev (kasteskrik) som oftest var av ublaða bre, og stundom av galvanisert jern; men no etter me høkk til med karborindom bygde træskar me høve bygje høkk.
11. Næ iktje lev.
12. Høksan hentes gjauk på høgre sida ellers bok etter ettersom høkskinnet er kuttspenne.
13. Til naturskein måtte ein brukka vahr; men til kunskskein ikkje (sjå 10)
14. Næ; tilgjent for meg.
15. Her alltid løysh inn det.
16. Også tilgjent.
17. do do
18. Tilgjie det til gjerme til.
19. n n n n
20. Tilgjie anna um at dersom det var ein klein slåttestar, med dørleg bet i ljåen kunne dei segja, at spillebua hadde gitt dem ria til slåttestaren ellers det shat, som det var hennendu lagget.